

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2024, č. j.: OAM-11874-25/ZR-2023

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2024, č. j.: OAM-11874-25/ZR-2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 16 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobcova zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2024, č. j.: OAM-11874-25/ZR-2023, jímž byla žalobci ukončena platnost povolení k přechodnému pobytu podle ust. § 87f odst. 3 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), a současně mu byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci předmětného rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že si žalovaný v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 Azs 29/2019-33, nevyžádal zprávy o jeho chování během výkonu trestu a dodržování podmínek dohledu ve zkušební době podmíněného propuštění. Žalovaný nezjistil úplný skutkový stav ani stran nejlepšího zájmu dítěte, když nevyslechl jeho matku, přitom skutečnost v podobě odsouzení matky existovala v době před vydáním rozhodnutí. Žalobce v tomto směru odkázal na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2024, č. j. 6 Azs 248/2023-24, v němž se dovozuje aktivní a samostatná činnost správního orgánu při zjišťování nejlepšího zájmu dítěte. Žalovaný nesprávně aplikoval ust. § 87e odst. 3 písm. f) z.p.c., když nehodnotil, zda žalobce do budoucna představuje nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku. Ve výkonu trestu se choval vzorně, po propuštění se snaží začlenit do společnosti a být oporou pro syna. Napravil se, plně si uvědomuje, jaký následek by vyvolalo jakékoli protiprávní jednání. Argumentace žalovaného se odvíjí jen od existence pravomocného odsouzení, ovšem v rozsudku NSS ze dne 10. 3. 2023, č. j.: 4 Azs 6/2023-32, se odmítá paušální závěr o automatickém ohrožení veřejného pořádku ze strany stěžovatele, který se dopustil drogové trestné činnosti. Odnětí pobytového oprávnění se jeví jako nepřiměřené ve vztahu k žalobci, neboť má v péči syna, o kterého se nemůže starat jeho matka. Postup žalovaného při zkoumání přiměřenosti dopadu rozhodnutí je kusý, nesystematický a odpovídá spíše snaze vyvolat iluzi řádného postupu. Žalovaný vůbec neřešil otázku dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života syna žalobce a pominul skutečnost, že se žalobce velkou měrou podílí na výživě svého syna a jeho matky. Syn žalobce by se mohl ocitnout nezajištěný bez ohledu na to, zda bude žít se žalobcem nebo matkou. Ačkoli by žalobce nebyl nucen opustit Českou republiku, ztráta pobytového oprávnění pro něj znamená ztrátu přístupu na trh práce. Vzhledem k odsouzení matky by žalobcovu synovi mohla hrozit ústavní výchova, poněvadž bude-li žalobce nucen opustit Českou republiku, nebude mít jeho syn na území žádnou osobu, která by o něj pečovala. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný po rekapitulaci žalobních námitek poukázal na žalobcovu trestnou činnost. Spáchal-li žalobce čin vedoucí k pravomocnému odsouzení, lze toto jednání pokládat za závažné porušení veřejného pořádku, v souvislosti s čímž žalovaný vzal v úvahu mj. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2011, č. j.: 3 As 4/2010-151. Opakovaná pokračující trestná činnost žalobce vytváří aktuální, skutečné a podstatné ohrožení základních zájmů společnosti. V pěti případech byl žalobce odsouzen za prodej pervitinu, marihuany či za jejich přechovávání. Od žalobce neexistuje záruka, že do budoucna neporuší platné zákony, nadto dne 11. 12. 2023 u něj byl zachycen pozitivní výsledek na metamfetamin. Žalovanému nepřisluší zohledňovat druh a závažnost protiprávního jednání, pro něj je podstatný toliko fakt žalobcova odsouzení. Nedošlo k porušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/ EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/ EHS a 93/ 96/EHS (dále jen „směrnice 2004/38/ES“), neboť ve věci jde o souhrn opakované trestné činnosti vedoucí k závěru o opakovaném narušení veřejného pořádku. Žalobce neučinil ve správním řízení žádné vyjádření ohledně nepřiměřenosti vydaného rozhodnutí, ačkoli při výslechu dne 5. 12. 2023 mu byly kladeny otázky i na nezletilého syna, na něž si žalovaný vyžádal zprávu od OSPOD. Sám žalobce o synovi neposkytl žádné podrobnější informace a podle protokolu o výslechu se o syna staral

jen o víkendech, jinak s ním udržoval telefonický kontakt. Matka nezletilého obdržela výzvu k nástupu výkonu trestu odnětí svobody až krátce před vydáním napadeného rozhodnutí a žalobce o ní včas neinformovala, žalovaný tudíž nemohl informací disponovat. Žalobce dne 6. 3. 2024 požádal o vízum za účelem strpění a dne 12. 3. 2024 o vydání přechodného pobytu rodinného příslušníka občana České republiky, kdy o žádostech dosud nebylo rozhodnuto. Otázce nejlepšího zájmu dítěte se žalovaný detailně věnoval na s. 9 a 10 napadeného rozhodnutí. Žalobce není vyhoštěn, pouze je mu odebrán pobytový status a jako občan Ukrajiny může v České republice pobývat do 90 dnů za každých 180 dnů i bez uděleného víza. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 14. 7. 2023 žalovaný zahájil správní řízení ve věci zrušení povolení přechodného pobytu podle ust. § 87f odst. 3 písm. f) z.p.c. Opis oznámení, č. j.: OAM-11874-4/ZR-2023, byl žalobci doručen dne 24. 7. 2023.
5. V opisu z evidence rejstříku trestů má žalobce pět záznamů za trestné činy nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 trestního zákoníku a přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu dle § 284 trestního zákoníku.
6. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne . 2019, č. j.: , ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne . 2019, č. j.: , byl žalobce shledán vinným zločiny podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Žalobci byl za první z uvedených zločinů uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání pěti let za současného vyslovení dohledu ve vztahu k trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 2015, sp. zn.: . Zkušební doba běžela do dne 2. 7. 2024.
7. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne . 2023, č. j.: , který nabyl právní moci dne 4. 3. 2023, byl žalobce shledán vinným přečinem podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku. Žalobci byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců se zařazením do věznice s ostrahou ve vztahu k trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne . 2022, sp. zn.: . Žalobce trest odnětí svobody vykonal dne 4. 7. 2023.
8. Dle informace Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 6. 9. 2023 o pobytové kontrole žalobce bydlí se sestrou a jejími třemi dětmi, žalobcův syn bydlí se svou matkou v jiném městě, kam rovněž chodí do školy, žalobce syna vídá skoro každý víkend a o prázdninách; žalobce na adrese skutečně bydlí, což potvrzují i sousedé.
9. Dle sdělení Vězeňské služby České republiky ze dne 2. 10. 2023 k omezení osobní svobody žalobce byl žalobce omezen na svobodě od 14. 4. 2015 do 1. 6. 2015 (výkon vazby), od 13. 8. 2022 do 12. 2. 2023 (výkon trestu) a od 5. 5. 2023 do 4. 7. 2023 (výkon trestu), v současnosti vězněn není.
10. Jak bylo zjištěno z výslechu žalobce dne 5. 12. 2023 zaznamenaném v protokolu, č. j.: OAM-11874-21/ZR-2023, do České republiky přijel asi v roce 2000 za rodinou a žije ve společné domácnosti se sestrou a jejími potomky. Má nezletilého syna, občana České republiky, jehož matka je též občankou České republiky, syn se svou matkou žije v jiném městě, kde chodí i do školy; syna má v osobní péči každý víkend a o školních prázdninách, v pracovní dny si s ním telefonuje. Matce dítěte finančně přispívá podle potřeby, ačkoli soudně nemá stanovenou výši vyživovací povinnosti. Věci však synovi nakupuje osobně a

platí i jeho mimoškolní aktivity. Syn i jeho matka, která nikde nepracuje, jsou na žalobci existenčně závislí. Mimo území České republiky žalobce nemá žádné příbuzné, v zemi původu nevlastní žádnou nemovitost. Neléčí se s žádnou nemocí, pracuje a má určité dluhy. Nebylo mu známo, že páčání úmyslné trestné činnosti může vést k odebrání pobytového titulu.

11. Podle sdělení Městského úřadu X, OSPOD, ze dne 12. 12. 2023 nemají žalobce s matkou dítěte upravený styk a výši výživného na nezletilého syna. Když má matka finanční problémy, požádá žalobce a ten jí přispěje různými částkami, jinak hradí všechny mimořádné výdaje typu školní výlety či oblečení. Ve všední dny pečuje o nezletilého jeho matka, víkendy a prázdniny tráví s žalobcem. Syn je s žalobcem v každodenním telefonickém kontaktu a při rozhovoru uvedl, že má žalobce rád a velmi dobře si spolu rozumějí, vztah mezi nimi je přátelský a vřelý, syn žalobce bere jako vzor.
12. Dne 27. 12. 2023 žalobce převzal výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, č. j.: OAM-11874-24/ZR-2023. Byl poučen o možnosti využít svého práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a případně se k nim vyjádřit ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení, avšak nevyužil ji.
13. Dne 13. 2. 2024 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, neboť shledal, že žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek vzhledem k opakovaným pravomocným odsouzením za drogovou trestnou činnost. Napadené rozhodnutí je přiměřené. Po ukončení přechodného pobytu žalobci nic nebrání v udržování kontaktu se synem, není mu totiž stanoven zákaz pobytu na území, dochází jen k odebrání výhod plynoucích z pobytového oprávnění. Žalobce se trestné činnosti dopouštěl i po synově narození, čímž nebral ohled na své rodinné příslušníky, během výkonu trestů odnětí svobody od 13. 8. 2022 do 12. 2. 2023 a od 5. 5. 2023 do 4. 7. 2023 se o syna nemohl starat.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl na jednání dne 17. 6. 2024, k němuž se dostavil substituční zástupce žalobce a zástupce žalovaného. Žalobcův zástupce uvedl, že měl být proveden svědecký výslech matky žalobcova nezletilého syna, sdělení OSPOD nebylo dostatečné, žalovaný se nezabýval ani chováním žalobce po propuštění z výkonu trestu, nebyl řádně zohledněn dopad do soukromého a rodinného života žalobce; žalobci nelze přičítat nečinnost, během výslechu se vyjádřil dostatečně, matka dítěte mu nástup do výkonu trestu nebyla povinna sdělit, jde navíc o zájem nezletilého, řízení bylo vedeno z moci úřední, povinnost řádně zjistit skutkový stav ležela především na žalovaném, vízum za účelem strpění zatím vydáno nebylo a řízení o žádosti o přechodný pobyt bylo nepravomocně zastaveno; v řízení z moci úřední neleží důkazní břemeno výlučně na žalovaném, ale převážně ano, zvláště v případě zájmu nezletilého dítěte, což vyplývá z judikatury; odkázal na rozsudky NSS, č. j.: 4 Azs 443/2019 - 36, podle něhož je správní orgán i v řízení o žádosti povinen zjistit všechny rozhodné skutečnosti, č. j.: 10 Azs 292/2023 - 53, dle kterého má být zájem nezletilého dítěte zjišťován i bez tvrzení, a č. j.: 6 Azs 248/2023 - 24, jenž obsahuje obdobný závěr, důkazní břemeno tak skutečně leží na správním orgánu; žalobce nemohl vědět o výzvě k nástupu výkonu trestu matky dítěte, uvedené měl zjistit žalovaný, a to

výslechem matky dítěte, jde o důkazní prostředek prováděný zcela běžně, nejlepší zájem dítěte nebyl dostatečně zjištěn, matka nebude moci řádně pečovat o nezletilého, bude se o něj muset postarat žalobce, k čemuž potřebuje vykonávat v České republice pracovní činnost; s argumentací žalovaného nesouhlasí. Žalobce sdělil, že začal chodit k psychiatrovi, léčení je mu ku prospěchu, snaží se starat co nejvíce o nezletilého, aby se měl lépe než on a nedělal stejné chyby jako on. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

16. Žalovaný uvedl, že žalobce je recidivista, drogová trestná činnost je vysoce závažná, v řízení proběhlo šetření OSPOD, žalobce byl vyslechnut, žalobce byl nečinný, s podklady se neseznámil, měl dostatečný prostor vše vysvětlit, nyní má požádáno o vízum za účelem strpění, dle § 174a z.p.c. byl žalobce povinen poskytnout veškeré relevantní informace, což neučinil; v řízení z moci úřední neleží povinnost stran zjištění skutkového stavu jen na žalovaném, i žalobce má uvádět skutečnosti ve svůj prospěch, na podstatné okolnosti měl upozornit, ani zpráva OSPOD, ani výslech žalobce nepřinesl tvrzené skutkové poznatky, žalovaný neměl možnost, jak je zjistit, výslech matky dítěte žalobce nenavrhl, kromě svého výslechu zůstal žalobce nečinný; zájmu nezletilého dítěte se napadené rozhodnutí věnovalo velmi podrobně, o zájmu nezletilého dítěte pojednává bohatá judikatura, někdy rozporná, zájem dítěte však nemůže být tzv. triumfovou kartou absolutně přebíjející všechny ostatní zájmy, žalobce měl správní orgán informovat o výzvě matce dítěte k nástupu do výkonu trestu, což neučinil, žalovaný neměl, jak tuto skutečnost zjistit, žalobce je opakovaným recidivistou, nelze v jeho případě hovořit o nějaké nápravě, riziko recidivy je značně vysoké, ke zrušení napadeného rozhodnutí nejsou dány důvody; žalobce může žádat o vízum za účelem strpění, což udělal, v něm budou řešeny okolnosti, jež uvádí, jisté potíže pojící se s prodlužováním jiného druhu pobytu si žalobce zavinil sám, v případě udělení víza za účelem strpění bude moci v České republice pobývat se synem. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
17. Soud při jednání provedl důkaz sdělením podstatného obsahu listiny, a to výzvy k nastoupení trestu ze dne 30. 1. 2024, sp. zn.: , podle níž matka žalobcova nezletilého dítěte má nastoupit k výkonu trestu odnětí svobody. Ostatní navrhované důkazy seznal soud nadbytečnými (tvrzené skutečnosti dílem vyplývaly ze správního spisu, dílem nebyly ve věci rozhodné), proto je neprovedl.
18. Podle ust. § 87f odst. 3 písm. f) z.p.c. *ministerstvo dále ukončí rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie přechodný pobyt na území, pokud ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění.*
19. Podle čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES *opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti musí být v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby. Předchozí odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje. Osobní chování dotyčného jednotlivce musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Odůvodnění, která přímo nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná.*
20. Podstata první části žaloby spočívá v názoru žalobce, že žalovaný nedostatečně zjistil skutečnosti relevantní pro závěr o existenci důvodného nebezpečí ve smyslu ust. § 87f odst. 3 písm. f) z.p.c. v kontextu ust. čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES, svůj závěr o existenci takového nebezpečí nedostatečně odůvodnil a zjištěné skutečnosti nevyhodnotil správně. S tím se soud neztotožňuje.

21. Výkladem pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné narušení veřejného pořádku“ v kontextu z.p.c. se podrobně zabýval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151, č. 2420/2011 Sb. NSS, kde konstatoval, že „při výkladu pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné narušení veřejného pořádku“, používaných v různých kontextech zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je třeba brát v úvahu nejen celkový smysl dané právní úpravy, ale přihlížet i k rozdílným okolnostem vzniku, původu a účelu jednotlivých ustanovení, v nichž jsou tyto pojmy užity. Narušením veřejného pořádku podle § 119 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti (srov. čl. 27 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES). I v takovém případě je však nutno zohlednit individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci.“ Pojem „veřejný pořádek“ je tedy nutno chápat a vykládat v kontextu konkrétního ustanovení, v němž je použit, a vycházet přitom z jeho účelu. V citovaném usnesení se rozšířený senát NSS zabýval výkladem tohoto pojmu primárně ve vztahu k ust. § 119 z.p.c., avšak soud považuje jeho závěry za přiměřeně použitelné i v posuzované věci při zohlednění smyslu a účelu ust. § 87f odst. 3 písm. f) z.p.c., které je jedním z ustanovení přímo transponujících do vnitrostátního právního řádu čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES; musí být tedy interpretováno v souladu s účelem směrnice.
22. NSS v rozsudku ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 Azs 29/2019-33, konstatoval, že „předchozí protiprávní jednání žalobce ještě samo o sobě nepostačuje k zamítnutí žádosti o udělení povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, neboť toto ustanovení má výhradně preventivní, nikoliv sankční charakter. Kriminální minulost žadatele ovšem bude velmi často výchozím bodem úvahy o tom, zda u žadatele i do budoucna existuje důvodné nebezpečí, že by mohl opět závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Při posuzování tohoto rizika je kromě závažnosti a povahy spáchaných trestných činů třeba zkoumat i další aspekty předmětného případu, jako je např. předcházející bezúhonnost či naopak opakování trestné činnosti u žadatele, chování žadatele ve vazbě či ve výkonu trestu a po propuštění, případně motiv, který jej ke spáchání trestného činu vedl, jeho postoj k dosavadní trestné činnosti atd. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2020, č. j. 5 Azs 383/2019-40, ze dne 26. 9. 2018, č. j. 2 Azs 156/20-49).“ NSS v rozsudku ze dne 13. 6. 2013, č. j. 3 As 78/2012-32, vyslovil závěr, že skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti může být dáno i při menší intenzitě jednotlivých narušení zákona (srov. i rozsudky soudu ze dne 7. 11. 2018, č. j. 4 Azs 285/2018-35, či ze dne 14. 4. 2020, č. j. 3 Azs 33/2020-40). Správní orgány v rámci posouzení závažného narušení veřejného pořádku mohou přihlížet i k zahlazeným odsouzením. NSS v rozsudku ze dne 6. 2. 2013, č. j. 1 As 175/2012-34, č. 2835/2013 Sb. NSS, uvedl, že „ačkoliv bylo odsouzení pro shora uvedený skutek zahlazeno, nebrání to žalovanému v tom, aby totéž jednání hodnotil pro účely řízení o žádosti o povolení trvalého pobytu jako závažné porušení veřejného pořádku. Hypotéza § 75 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců totiž není postavena na tom, že byl cizinec odsouzen pro trestný čin, resp. že má záznam v trestním rejstříku [na rozdíl od § 75 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 174 zákona o pobytu cizinců], nýbrž na tom že se dopustil určitého jednání. Zahlázení odsouzení nenastoluje fikci, že se čin, skutek nestal. Pouze se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen (§ 70 odst. 1 trestního zákona shodně i § 106 trestního zákoníku).“
23. V napadeném rozhodnutí se žalovaný při hodnocení závažného narušení veřejného pořádku podrobně zabíral osobou žalobce. Skutečnou, aktuální a závažnou hrozbu pro narušení veřejného pořádku spatřoval v dlouhodobém a opakovaném páčání drogové trestné činnosti žalobcem. Všech pět záznamů o odsouzení v evidenci rejstříku trestů se týká

výhradně trestných činů podle ust. § 283 a § 284 trestního zákoníku a časové rozpětí jejich spáchání spadá do let 2015 až 2022. Žalobce byl opakovaně upozorňován na nebezpečnost svého jednání a soudy dokonce dospěly k závěru o nutnosti uložení nejprísnější formy podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, tzn. tříletého trestu s podmíněným odkladem na pětiletou zkušební dobu s vyslovením dohledu, v případě posledních dvou odsouzení se již jedná o nepodmíněné tresty odnětí svobody.

24. Žalovaný na základě úvahy, při které se zabýval rozhodnými skutečnostmi, tak jak mu to ukládá ust. § 87f odst. 3 písm. f) z.p.c., ust. čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES, jakož i výše citovaná judikatura, správně dovodil, že s ohledem na povahu žalobcovy trestné činnosti, její rozsah a závažnost i dosavadní přístup k respektování povinností vyplývajících z právních předpisů České republiky zavádají vzniknout důvodnému podezření, že by se žalobce mohl obdobně závažného jednání dopustit i do budoucna. Nelze souhlasit s námitkou žalobce, že nebylo provedeno náležité odůvodnění splnění podmínek pro aplikaci ust. § 87f odst. 3 písm. f) z.p.c., resp. že toto nebylo dostatečně konkretizováno. Žalovaný své závěry jasně a srozumitelně individualizoval ve vztahu k osobě žalobce.
25. Bylo jednoznačně konstatováno, že opakovanost trestné činnosti může vést k jejímu dalšímu páčání. Za okolností několikanásobné recidivy a krátké doby od posledního podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v době vydání napadeného rozhodnutí by nebylo riziko pro veřejný pořádek podstatným způsobem sníženo, ani kdyby se žalobce ve zkušební době choval zcela bezchybně, a proto nelze shledat nezákonnost, pokud se v tomto konkrétním případě žalovaný žalobcovým chováním nezabýval explicitně. Na druhou stranu, v novém řízení bude třeba (i s ohledem na delší dobu strávenou na svobodě) předestřený aspekt důkladně vyhodnotit.
26. Druhá část žaloby tkví v argumentaci o nedostatečném posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí na soukromý a rodinný život žalobce a jeho syna, když nejvýznamnější skutečností se v tomto směru jeví výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody matky dítěte. Výzva matce dítěte k nástupu výkonu trestu odnětí svobody byla doručena nedlouho před vydáním napadeného rozhodnutí, přičemž žalobce podle svého tvrzení nebyl matkou dítěte o této skutečnosti dopředu včas vyrozuměn.
27. Ve vztahu k žalobci je napadené rozhodnutí přiměřené, čímž se žalovaný řádně zabýval. Jeho opakovaná trestná činnost dosahuje ve svém souhrnu takové míry závažnosti, že veřejný zájem na vycestování a pobytu mimo území České republiky převažuje u žalobce nad zájmy soukromými. Přiměřenost rozhodnutí ve vztahu k žalobcovu nezletilému synovi je potom spojena se zájmem nezletilého dítěte a je níže posouzena společně.
28. Neprovedení výsledku matky nezletilého nebylo samo o sobě nezákonností, pro niž by soud napadené rozhodnutí zrušil. Žalovaný si vyžádal zprávu OSPOD, která obsahovala informace, jež se ve světle tehdy zjištěného skutkového stavu zdály být dostatečnými. Nicméně, žalovaný neprovedením výsledku matky určitým způsobem zvýšil riziko, že nezjistí některé aspekty, jež by mohly být ve věci podstatné, což se stalo právě ve vztahu k trestné činnosti matky a jejího (reálně hrozícího) nástupu do výkonu trestu.
29. Z výzvy k nastoupení trestu vydané Obvodním soudem pro Prahu 4 dne . 2024 pod č. j. soud zjistil, že matce nezletilého syna bylo uloženo nejpozději do pěti dnů od doručení výzvy nastoupit trest odnětí svobody uložený trestním příkazem téhož soudu ze dne . 2019, č. j. . Žalobce v žalobě popsal, že se o syna aktuálně stará místo matky, a neexistuje jiná

osoba, která by tuto péči mohla zajistit. Ve sdělení ze dne 17. 4. 2024 doplnil, že matce dítěte byl nástup výkonu trestu toliko odložen.

30. Ust. čl. 9 odst. 2 Úmluvy o právech dítěte sice připouští oddělení dítěte od rodičů, nicméně je třeba vzít v úvahu, že podle čl. 3 odst. 1 této úmluvy musí být zájem dítěte předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány. NSS v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, č. j.: 5 Azs 404/2019-28, v souvislosti s rozhodnutími týkajícími se pobytových oprávnění konstatoval, že *„je třeba v případě, že se toto rozhodnutí dotýká nezletilých dětí, v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva k výkladu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zohledňovat nejlepší zájem dítěte, a tedy se pečlivě zabývat situací těchto nezletilých dětí, brát v úvahu jejich věk, konkrétní okolnosti jejich pobytu v České republice i v zemi původu, jakož i míru závislosti na péči daného cizince.“* Právě posledně zmiňované kritérium závislosti na péči daného cizince pokládá soud ve věci za zvláště důležité.
31. Žalovanému je třeba přiznat, že zájem nezletilého dítěte v řízení zohlednil a vypořádal se s ním. Nicméně, pominul velmi důležitou skutečnost, která vyplynula z dokazování v řízení před soudem, a sice nástup matky dítěte do výkonu trestu odnětí svobody, což by patrně mělo za následek mnohem výraznější závislost nezletilého dítěte na žalobci. Zároveň dítě je občanem České republiky a nemůže být nuceno k opuštění vlasti, tj. k případnému vycestování s žalobcem. Soud zároveň nekonstatuje, zda ve vztahu k zájmu nezletilého dítěte a aktuální rodinné situaci bylo či nebylo namístě zrušit žalobcovo pobytové oprávnění, takový závěr by byl předčasný a vyžadoval by důkladné posouzení všech rozhodných skutečností včetně nového zjištění o nástupu matky do výkonu trestu odnětí svobody; pouze předestírá, že se žalovaný měl v řízení zabývat možným nástupem do výkonu trestu matky dítěte. Soud zároveň nezpochybňuje objektivní těžkosti, jež žalovanému bránily ve zjištění dané okolnosti (zejm. zaslání výzvy těsně před vydáním napadeného rozhodnutí a absenci skutkových tvrzení v uvedeném směru), avšak objektivní důvody, proč nebyla tato podstatná okolnost ve správním řízení tvrzena, svědčily i žalobci (především jeho nevědomost o výzvě), zejména byl ale rozhodující zájem nezletilého dítěte, jemuž nemůže jít k tíži, pokud žalobce nějakou podstatnou okolnost neuvedl, i kdyby o ní věděl.
32. Nezhodnocení zájmu nezletilého syna žalovaným se pak týkalo i jeho ekonomické situace po vycestování žalobce. Žalobce ve správním řízení uváděl, jakým způsobem své dítě vyživuje a jak je na něm jeho syn existenčně závislý, bylo proto na žalovaném, aby vyhodnotil zájem nezletilého i v daném existenčním aspektu (nikoliv toliko vztahové prvky a citovou vazbu k žalobci), což žalovaný neučinil.
33. Z výše uvedených důvodů soud podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.r.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, neboť skutkový stav zjištěný žalovaným vyžaduje zásadní doplnění.
34. V novém řízení bude třeba nejprve vyjasnit aktuální situaci matky nezletilého dítěte ohledně výkonu trestu odnětí svobody. V návaznosti na to bude dle okolností nezbytné podrobně posoudit, zda jedinou alternativou zabezpečení výchovy a životních potřeb nezletilého dítěte po nástupu jeho matky do výkonu trestu odnětí svobody je osobní péče poskytovaná žalobcem (resp. bude nutno ostatní alternativy porovnat). Dále je nutno zabývat se otázkou, zda by ukončení platnosti žalobcova povolení k přechodnému pobytu,

kteřé by svými právními dopady vyústovalo ve skončení jeho pracovní činnosti, fakticky nevedlo k nezajištěnosti nezletilého syna. Žalovaný se bude rovněž zabývat žalobcovým chováním na svobodě (případně i chováním ve výkonu trestu) a zahrne jej do svého hodnocení, zda žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek.

35. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 4000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za tři úkony právní služby po 3100 Kč, tedy celkem 9300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu (žaloba) a účast na jednání před soudem) a v náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), a dle § 57 odst. 2 s.ř.s. náhrada DPH z částky 10 200 Kč v sazbě 21 % ve výši 2 142 Kč. Celková výše nákladů řízení činí částku 16 342 Kč. Přípis ze dne 17. 5. 2024 soud za úkon právní služby nepovažoval, neboť stručné sdělení neobsahovalo žádnou podstatnou okolnost ve prospěch podané žaloby, zároveň za situace, kdy žalobce trval na jednání, by nebylo možné za účelný úkon považovat ani rozsáhlejší repliku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce